

Elk gebouw is na een aantal jaren toe aan – al of niet ingrijpende – veranderingen: behoeften van de mens veranderen sneller en sneller, technische eisen en veiligheidsnormen evolueren voortdurend, herstellingen dienen zich aan.

Maar hoe ga je in die gevallen om met een beschermd monument, met ons cultureel erfgoed? Over deze problematiek ontstaan vaak hevige discussies. Het is ook zeer moeilijk om hierin een eenduidig en strikt standpunt in te nemen. Sommigen verdedigen de stelling dat een geklasseerd gebouw – een monument – in zijn oorspronkelijke staat moet bewaard blijven en dus historisch correct moet gerestaureerd worden. Anderen zijn wel te vinden voor hedendaagse aanpassingen en ingrepen en vinden dat een monument een nieuwe functie mag krijgen. De nieuwste tendens is om nieuwbouw los van het monument te plaatsen, als twee entiteiten naast elkaar. Sommige architecten vinden dat oudere gebouwen plaats moet maken voor nieuwbouw: Renaat Braem, van wie een aantal sociale woningbouwprojecten nu gerestaureerd wordt, beweerde zelf dat (woon)gebouwen na veertig – vijftig jaar afgebroken moesten worden om tegemoet te kunnen komen aan nieuwe eisen.